

DET KONGELEGE
UTANRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 8

(2007–2008)

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

*Tilråding frå Utenriksdepartementet av 16. november 2007,
godkjend i statsråd same dagen.
(Regjeringa Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 6. juli 2007 å endre vedlegg IX til EØS-avtala til å omfatte europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar.

Ettersom gjennomføringa av forordninga i norsk rett krev lovendring, vart avgjerda i EØS-komiteen teken med atterhald om etterfølgjande samtykke til godkjenning frå Stortinget i samsvar med § 26 andre leddet i Grunnlova.

Avgjerda i EØS-komiteen og forordning 1781/2006 i uoffisiell norsk omsetjing følgjer som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmare om forordninga

Forordninga krev at opplysningar om betalaren (avsendaren) skal følgje pengeoverføringar som vert formidla av betalingsformidlarar som er etablerte i EØS-området. Normalt finn betalingsformidling stad gjennom minst to åtskilde formidlarar – éin som representerer betalaren og éin som

representerer mottakaren. Krava til innhaldet i opplysningane er avhengig av om éin av eller begge desse held til i EØS-området.

Forordninga gjev formidlaren til betalaren pålegg om opplysningsplikt. Dersom berre éin av betalingsformidlarane er etablert i EØS-området, skal pengeoverføringa vere vedlagd fullstendig informasjon om betalaren. Etter forordninga vil dette seie opplysningar om namnet, adressa og kontonummeret til betalaren. Adressa kan bytast ut anten med fødselsdag og -stad, personnummer eller kundeidentifikasjonsnummer. Før overføringa vert gjennomført, skal formidlaren kontrollere at opplysningane stemmer på grunnlag av informasjon som er skaffa fram frå ei truverdig og uavhengig kjelde. Men når det gjeld overføringar til mottakarar utanfor EØS-området som ikkje er på meir enn 1 000 euro, kan formidlaren sjølv avgjere om og i kor stor grad ein slik kontroll skal gjennomførast, ut frå ei vurdering av om overføringa inneber nokon reell fare for kvitvasking eller terrorfinansiering.

Dersom begge betalingsformidlarane held til i EØS-området, er det tilstrekkeleg å leggje ved kontonummeret til betalaren eller annan unik identifikasjon som gjer det mogleg å spore transaksjonen

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

tilbake til betalaren. Betalingsformidlaren til mottakaren kan likevel krevje at det vert gjeve fullstendig informasjon òg i desse tilfella. I så fall skal slike opplysningar gjevast innan tre arbeidsdagar etter at førespurnaden vart motteken.

Formidlaren til betalaren pliktar å ta vare på dei nemnde opplysningane i minst fem år etter at overføringa er gjennomført.

Forordninga gjev formidlaren til mottakaren pålegg om kontrollplikter. Betalingsformidlaren til mottakaren er pålagt å ha effektive prosedyrar for å kunne kontrollere om det ligg føre tilstrekkelege opplysningar om betalaren. Dersom opplysningar manglar eller er ufullstendige, kan formidlaren anten avvise overføringa eller be om fullstendig informasjon. I dei sistnemnde tilfella kan han velje om pengane skal utbetalast straks, eller om dei skal haldast tilbake inntil informasjonen er motteken. Dersom det fleire gonger ikkje vert gjeve tilfredsstillande opplysningar, skal formidlaren anten avvise transaksjonen eller avbryte samarbeidstilhøvet med formidlingsmotparten, og dessutan melde frå om situasjonen til dei rette tilsynsstyremaktene.

Formidlaren pliktar å ta vare på dei opplysningane som han har motteke om betalaren i minst fem år.

Andre formidlarar vert pålagde visse krav til å bringe opplysningar vidare. I visse tilfelle står det éin eller fleire betalingsformidlarar mellom formidlarane til betalaren og mottakaren. Desse pliktar å bringe dei opplysningane som dei får, vidare til den neste formidlaren i betalingskjeda.

3 Avgjerda i EØS-komiteen

I medhald av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 skal vedlegg IX til EØS-avtala endrast.

Avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 inneheld ei innleiing og fire artiklar. I innleiinga vert det vist til EØS-avtala, og særleg til artikkel 98, som gjer det mogleg å endre vedlegga til avtala gjennom avgjerd i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at i vedlegg IX til EØS-avtala, etter nr. 23 c (kommisjonsvedtak 2006/891/EF), skal nytt nr. 23 d lyde:

«23d. **32006 R 1781:** Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar (TEU L 345 av 8.12.2006, s. 1).

For føremåla med denne avtala skal føresegnene i forordninga gjelde med følgjande tilpassing:

For EFTA-statane skal artikkel 9 nr. 1 andre punktumet lyde:

«Uansett skal betalingsmottakerens yter av betalingstjenester oppfylle alle relevante lover og forskrifter om hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, særleg direktiv 2005/60/EF og nasjonale gjennomføringstiltak.»

Denne tilpassinga inneber at tilvisingane til forordning (EF) nr. 2580/2001 og nr. 881/2002, som m.a. gjeld frysing av midlar, vert utelatne. Desse forordningane er ikkje tekne inn i EØS-avtala.

I artikkel 2 er det fastsett at teksta til forordning (EF) nr. 1781/2006 på islandsk og norsk, som vil verte kunngjort i EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*, skal vere gyldig.

Artikkel 3 slår fast at avgjerda tek til å gjelde 7. juli 2007, på det vilkåret at EØS-komiteen har motteke alle meldingar etter artikkel 103 nr. 1 i avtala.

Artikkel 4 slår fast at avgjerda skal kunngjerast i EØS-avdelinga av og EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*.

4 Tilhøvet til norsk rett

Gjennomføringa av forordninga krev endringar i lov av 20. juni 2003 nr. 41 om tiltak mot kvitvasking av utbyte frå straffbare handlingar m.v. (kvitvaskingslova). Etter § 18 nr. 3 i lova kan departementet fastsetje reglar ved forskrift om kva opplysningar om avsendaren som skal følgje ein transaksjon i betalingskjeda. Denne forskriftsheimelen må utvidast slik at han gjev høve til å gje forskrifter der betalingsformidlarane vert pålagde opplysnings- og kontrollplikter.

5 Økonomiske og administrative konsekvensar

Det vert lagt til grunn at gjennomføringa av forordninga vil føre til ein viss auke i kostnader for dei finansinstitusjonane som formidlar pengeoverføringar som er knytte til tilpassing av system og innhenting og registrering av opplysningar. Det er ikkje venta at gjennomføringa av forordninga skal føre til omfattande meirkostnader for det offentlege.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

6 Konklusjon og tilråding

Føremålet med forordninga er å gjere det vanskelegare å kvitvaske pengar og finansiere terrorverksamdom ved å gjere det lettare å spore betalingstransaksjonar gjennom dei krava som vert stilte til opplysningar om betalaren som skal følgje pengeoverføringar gjennom heile betalingskjeda. Krava etter forordninga oppfyller spesialtilråding nr. VII om tiltak mot terrorfinansiering, som er gjeven av det internasjonale samarbeidsorganet mot kvitvasking og terrorfinansiering, Financial Action Task Force (FATF), der òg Noreg tek del.

Finansdepartementet rår til at Noreg godkjenner avgjerda i EØS-komiteen om endring i vedlegg IX til EØS-avtala om innlemming av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av

15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar.

Utanriksdepartementet sluttar seg til dette.

Utanriksdepartementet

tilrår:

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar.

Vi HARALD, Noregs Konge,

stadfester:

Stortinget vert bede om å gjere vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar, i samsvar med eit vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

I

Stortinget gjev samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

1. Avtalens vedlegg IX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 51/2007 av 8. juni 2007¹.
2. Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om betalaren som skal følge med pengeoverføringer² skal innlemmes i avtalen.
3. Artikkel 9 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1781/2006 viser til rettsakter som ikke er innlemmet i avtalen –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg IX etter nr. 23c (kommisjonsvedtak 2006/891/EF) skal nytt nr. 23d lyde:

«23d. **32006 R 1781**: Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om betalaren som skal følge med pengeoverføringer (EUT L 345 av 8.12.2006, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Med henblikk på EFTA-statene skal artikkel 9 nr. 1 annet punktum lyde som følger:

«Uansett skal betalingsmottakerens yter av betalingstjenester oppfylle alle relevante lover og forskrifter om hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, særlig direktiv 2005/60/EF og nasjonale gjennomføringstiltak.»»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EF) nr. 1781/2006 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 7. juli 2007, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1³.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utferdiget i Brussel, 6. juli 2007.

For EØS-komiteen

Formann

Stefán Haukur Jóhannesson

EØS-komiteens sekretærer

K. Bryn

M. Brinkmann

¹ Ennå ikke kunngjort.

² EUT L 345 av 8.12.2006, s. 1.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om betalaren som skal følge med pengeoverføringer

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95, under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

etter framgangsmåten i traktatens artikkel 251², og

ut fra følgende betraktninger:

1. Strømmer av svarte penger gjennom overføringer av midler kan skade stabiliteten og omdømmet til finanssektoren og true det indre marked. Terrorisme ryster samfunnets grunnvoller. Pengeoverføringssystemenes soliditet, integritet og stabilitet og tilliten til det finansielle system som helhet kan skades alvorlig av bestrebelsene til kriminelle og deres medvirkende med sikte på å skjule opprinnelsen til utbytte av kriminell virksomhet eller overføre midler til terroristformål
2. Med mindre det treffes visse samordningstiltak på fellesskapsplan, kan hvitvaskere av penger og de som finansierer terrorisme, prøve å utnytte den frie kapitalbevegelse som det integrerte finansmarked innebærer, til å fremme sin kriminelle virksomhet. Ut fra omfanget bør Fellesskapets tiltak sikre at særskilt anbefaling VII om elektroniske overføringer (SR VII) fra innsatsgruppen for finansielle tiltak til bekjempelse av hvitvasking av penger (FATF) nedsatt ved G7-toppmøtet i Paris i 1989 gjennomføres ensartet i hele Den europeiske union, og særlig at det ikke forskjellsbehandles mellom nasjonale betalinger innen en medlemsstat og betalinger på tvers av grenser mellom medlemsstatene. Dersom medlemsstatene uten samordning treffer tiltak med hensyn til pengeoverføringer over landegrensene, kan det gripe vesentlig inn i driften av betalingssystemene på fellesskapsplan og dermed skade det indre marked på området finansielle tjenester.

3. I kjølvannet av terroristangrepene i USA 11. september 2001 bekreftet Det europeiske råd på sitt ekstraordinære møte 21. september 2001 at kampen mot terrorisme er et prioritert mål i Den europeiske union. Det europeiske råd godkjente en handlingsplan for styrket politisamarbeid og rettslig samarbeid med utvikling av internasjonale juridiske virkemidler mot terrorisme, forebygging av finansiering av terrorisme, styrking av flysikkerheten og større samsvar mellom alle relevante politikker. Denne handlingsplanen ble revidert av Det europeiske råd etter terroristangrepene i Madrid 11. mars 2004, og de tar nå uttrykkelig for seg behovet for å sikre at den Fellesskapets lovgivningsramme som er utviklet med sikte på å bekjempe terrorisme og styrke det rettslige samarbeidet, tilpasses til de ni særskilte anbefalinger mot finansiering av terrorisme som FATF har vedtatt.
4. For å forebygge finansiering av terrorisme er det truffet tiltak med sikte på å fryse visse personers, grupper og enheters midler og økonomiske ressurser, herunder forordning (EF) nr. 2580/2001³ og rådsforordning (EF) nr. 881/2002⁴. For samme formål er det truffet tiltak med sikte på å beskytte det finansielle system mot kanalisering av midler og økonomiske ressurser til terroristformål. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF⁵ inneholder en rekke tiltak med sikte på å bekjempe misbruk av det finansielle system til hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Disse tiltakene kan imidlertid ikke helt hindre

¹ EUT C 336 av 31.12.2005, s. 109.

² Europaparlamentsuttalelse av 6. juli 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 7. november 2006.

³ EFT L 344 av 28.12.2001, s. 70. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1461/2006 (EUT L 272 av 3.10.2006, s. 11).

⁴ EFT L 139 av 29.5.2002, s. 9. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1508/2006 (EUT L 280 av 12.10.2006, s. 12).

⁵ EUT L 309 av 25.11.2005, s. 15.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

- at terrorister eller andre kriminelle får tilgang til betalingssystemer med sikte på pengeoverføringer.
5. For å fremme en enhetlig framgangsmåte i den internasjonale kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme bør nye fellesskapstiltak ta hensyn til utviklingen på internasjonalt plan, det vil si de ni særlege anbefalinger som er vedtatt av FATF, særleg SR VII og den reviderte fortolkningsnoten for gjennomføring av den.
 6. Full sporbarhet for pengeoverføringer kan være et særleg viktig og verdifullt middel når det gjelder å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. For å sikre overføring av opplysningar om betaler gjennom betalingskjeden bør det derfor sørges for et system som pålegger yterne av betalingstjenester en plikt til å la overføringene følges av nøyaktige og nyttige opplysningar om betalaren.
 7. Bestemmelsene i denne forordning gjelder med forbehold for europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁶. For eksempel bør opplysningar som samles inn og oppbevares for denne forordnings formål, ikke brukes til kommersielle formål.
 8. Personer som bare konverterer papirdokumenter til elektroniske data og opptre i henhold til en kontrakt, faller ikke inn under denne forordnings virkeområde; det samme gjelder enhver fysisk eller juridisk person som utelukkende forsyner ytere av betalingstjenester med et meldingssystem eller andre støttesystemer for pengeoverføringer eller avregnings- eller oppgjørssystemer.
 9. Pengeoverføringer som representerer lav risiko for hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, bør holdes utenfor denne forordnings virkeområde. Slik utelukkning bør omfattes kreditt- eller debetkort, uttak fra bankautomater, direkte debet, trunkerte sjekker, betalinger av skatter, bøter eller andre avgifter, og pengeoverføringer dersom både betaler og betalingsmottaker er ytere av betalingstjenester som opptre på andre vegne. Videre kan medlemsstatene, for å ta hensyn til de særlege egenskapene til de nasjonale betalingssystemer, unnta elektroniske girobetalinger, forutsatt at det alltid er mulig å spore pengeoverføringen tilbake til betalaren. Dersom medlemsstatene har søkt om unntak for elektroniske penger i direktiv 2005/60/EF, bør det få anvendelse i henhold til denne forordning, forutsatt at det overførte beløpet ikke overstiger 1 000 EUR.
 10. Unntaket for elektroniske penger som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/46/EF⁷ omfatter elektroniske penger uansett om utstederen av slike penger nyter godt av unntaket i henhold til artikkel 8 i nevnte direktiv.
 11. For ikke å redusere betalingssystemenes effektivitet bør kontrollkravene for pengeoverføringer som utføres fra en konto, være forskjellige fra dem for pengeoverføringer som ikke utføres fra en konto. For å balansere risikoen for å drive overføringer under jorden ved å pålegge for strenge identifikasjonskrav mot den potensielle terrortrusselen som små pengeoverføringer utgjør, bør plikten til å kontrollere riktigheten av opplysningene om betalaren for pengeoverføringer som ikke utføres fra en konto, pålegges bare for enkeltoverføringer som overstiger 1 000 EUR, uten at pliktene i henhold til direktiv 2005/60/EF berøres. For pengeoverføringer som utføres fra en konto, bør det ikke kreves at ytere av betalingstjenester kontrollerer opplysningar om betalaren i forbindelse med hver pengeoverføring dersom pliktene i henhold til direktiv 2005/60/EF er oppfylt.
 12. På bakgrunn av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2560/2001⁸ og kommunikasjonsmeldingen «En ny lovgivningsramme for betalinger på det indre marked» er det tilstrekkelig å kreve at pengeoverføringer innen Fellesskapet følges av forenklede opplysningar.
 13. For å gjøre det mulig for de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i tredjesta-ter, å spore kilden til penger som anvendes til disse formål, bør pengeoverføringer fra Fellesskapet til utenfor Fellesskapet inneholde fullstendige opplysningar om betalaren. Disse myndigheter bør få tilgang til fullstendige opplysningar om betalaren bare med sikte på å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.
 14. For at pengeoverføringer fra én enkelt betaler til flere betalingsmottakere skal kunne sendes til en rimelig pris i samlinger som inneholder enkelttransaksjonene fra Fellesskapet til utenfor Fellesskapet, bør disse enkeltoverføringene kunne inneholde bare betalarens kontonummer eller en entydig identifikasjon, forutsatt at

⁶ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁷ EFT L 275 av 27.10.2000, s. 39.

⁸ Forordningen rettet ved EFT L 344 av 28.12.2001, s. 13.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

- samlingene inneholder fullstendige opplysninger om betalaren.
15. For å kunne kontrollere om de nødvendige opplysninger om betalaren følger pengeoverføringer, og for å bidra til å identifisere mistenkelige transaksjoner, bør betalingsmottakerens yter av betalingstjenester ha iverksatt effektive rutiner for å avdekke om opplysningene om betalaren mangler.
 16. Av hensyn til den potensielle risikoen for finansiering av terrorisme som anonyme overføringer utgjør, bør betalingsmottakerens yter av betalingstjenester settes i stand til å unngå eller korrigere slike situasjoner dersom vedkommende blir oppmerksom på at opplysninger om betalaren mangler eller er ufullstendige. I så henseende bør det tillates en viss fleksibilitet med hensyn til omfanget av opplysninger om betalaren ut fra en risikovurdering. Dessuten bør betalarens yter av betalingstjenester fortsatt ha ansvaret for at opplysningene om betalaren er nøyaktige og fullstendige. Dersom betalarens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapets territorium, bør det anvendes utvidet kundekontroll, i samsvar med direktiv 2005/60/EF, med hensyn til avviklingen av banktjenester på tvers av landegrenser med denne yteren av betalingstjenester.
 17. Dersom de nasjonale vedkommende myndigheter gir retningslinjer med hensyn til plikten til enten å avvise alle overføringer fra en yter av betalingstjenester som regelmessig unnlater å gi de nødvendige opplysninger om betalaren, eller beslutte hvorvidt et forretningsforhold skal begrenses eller avsluttes med denne yteren av betalingstjenester, bør disse blant annet bygge på felles beste praksis og dessuten ta hensyn til at den reviderte fortolkningsnote til SR VII fra FATF gjør det mulig for tredjestater å fastsette en terskel på 1 000 EUR eller 1 000 USD for plikten til å sende opplysninger om betalaren, uten at dette berører målet om å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme effektivt.
 18. Betalarens yter av betalingstjenester bør under alle omstendigheter utvise særlig aktsomhet og vurdere risikoer dersom vedkommende blir oppmerksom på at opplysninger om betaler mangler eller er ufullstendige, og bør rapportere mistenkelige transaksjoner til vedkommende myndigheter, i samsvar med pliktene i direktiv 2005/60/EF og nasjonale gjennomføringstiltak.
 19. Bestemmelsene om pengeoverføringer der opplysninger om betalaren mangler eller er ufullstendige, får anvendelse uten at dette berører eventuelle plikter for yteren av betalingstjenester til å innstille og/eller avvise pengeoverføringer som bryter med sivilrettslige, forvaltningsrettslige eller strafferettslige bestemmelser.
 20. Inntil de tekniske begrensninger som kan hindre mellomliggende ytere av betalingstjenester i å oppfylle plikten til å overføre alle opplysninger de mottar om betalaren, er fjernet, bør disse mellomliggende yterne av betalingstjenester oppbevare disse opplysningene. Slike tekniske begrensninger bør fjernes så snart betalingssystemene blir oppgradert.
 21. Siden det i forbindelse med etterforskning av forbrytelser ikke alltid er mulig å identifisere de nødvendige data eller involverte enkeltpersoner før etter mange måneder, eller til og med år, etter den opprinnelige pengeoverføringen, bør det kreves at ytere av betalingstjenester oppbevarer opplysninger om betalaren med sikte på å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme. Dette tidsrommet bør være begrenset.
 22. For å gjøre det mulig raskt å treffe tiltak i kampen mot terrorisme bør ytere av betalingstjenester svare raskt på anmodninger om opplysninger om betalaren fra de myndigheter som har ansvaret for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i de medlemsstater der de befinner seg.
 23. Antallet arbeidsdager i medlemsstaten til yteren av betalingstjenester avgjør antallet dager for besvarelse av anmodninger om opplysninger om betalaren.
 24. Gitt betydningen av kampen mot hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme bør medlemsstatene fastsette effektive, forholdsmessige og avskrekkende sanksjoner i sin nasjonale lovgivning for manglende overholdelse av denne forordning.
 25. De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁹.
 26. En rekke stater og territorier som ikke utgjør en del av Fellesskapets territorium, inngår i monetær union med en medlemsstat, inngår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær avtale med Det europeiske

⁹ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Direktivet sist endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.07.2006, s. 11).

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

fellesskap representert ved en medlemsstat, og har ytere av betalingstjenester som deltar direkte eller indirekte i betalings- og oppgjørssystemer i denne medlemsstaten. For å unngå at anvendelsen av denne forordning på pengeoverføringer mellom de berørte medlemsstater og disse statene eller territoriene får en betydelig negativ virkning på økonomien i disse statene eller territoriene, bør det åpnes for at slike pengeoverføringer kan behandles som pengeoverføringer innen de berørte medlemsstater.

27. For ikke å hindre at det gis gaver til veldedige formål, bør medlemsstatene kunne unnta ytere av betalingstjenester som er etablert på deres territorium, fra kravet om å samle inn, kontrollere, registrere eller sende opplysninger om betalaren for pengeoverføringer på inntil 150 EUR som utføres innen medlemsstatens territorium. Dette alternativet bør også gjøres betinget av at kravene oppfylles av ideelle organisasjoner, slik at medlemsstatene kan sikre at dette unntaket ikke gir opphav til terroristers misbruk som dekke for eller middel til å lette finansieringen av deres aktiviteter.
28. Ettersom målene for denne forordning ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
29. For å fastsette en sammenhengende framgangsmåte på området hvitvasking av penger og bekjempelse av terrorisme bør hovedbestemmelsene i denne forordning anvendes fra samme dato som de relevante bestemmelser som vedtas på internasjonalt plan —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Formål, definisjoner og virkeområde

Artikkel 1

Formål

I denne forordning fastsettes regler om opplysninger om betalaren som skal følge pengeoverføringer med sikte på å forebygge, etterforske og avdekke hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med

1. «finansiering av terrorisme», tilveiebringelse eller innsamling av midler i henhold til artikkel 1 nr. 4 i direktiv 2005/60/EF,
2. «hvitvasking av penger», enhver handling som når den utføres med hensikt, anses som hvitvasking av penger i henhold til artikkel 1 nr. 2 eller 3 i direktiv 2005/60/EF,
3. «betaler», en fysisk eller juridisk person som innehar en konto og tillater overføring av midler fra denne kontoen, eller, dersom det ikke finnes en konto, en fysisk eller juridisk person som bestiller en pengeoverføring,
4. «betalingsmottaker», en fysisk eller juridisk person som er den tiltenkte endelige mottaker av pengeoverføringen,
5. «yter av betalingstjenester», en fysisk eller juridisk person hvis virksomhet omfatter yting av tjenester for pengeoverføringer,
6. «mellomliggende yter av betalingstjenester», en yter av betalingstjenester som verken er betalers eller mottakers yter av betalingstjenester, og som deltar i utføringen av pengeoverføringene,
7. «pengeoverføring», enhver overføring som utføres på vegne av en betaler gjennom en yter av betalingstjenester ved elektroniske midler, med sikte på å stille midler til rådighet for en betalingsmottaker hos en yter av betalingstjenester, uavhengig av om betalaren og betalingsmottakeren er samme person,
8. «samleoverføring», flere enkeltoverføringer av midler som samles sammen for overføringen,
9. «entydig identifikasjon», en kombinasjon av bokstaver, tall eller symboler som fastsettes av yteren av betalingstjenester i samsvar med protokoller for betalings- og oppgjørssystemer eller meldingssystemer som anvendes til å utføre pengeoverføringen.

Artikkel 3

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på pengeoverføringer, i enhver valuta, som sendes eller mottas av en yter av betalingstjenester som er etablert i Fellesskapet.
2. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av et kreditt- eller debetkort, forutsatt at
 - a) betalingsmottakeren har en avtale med yteren av betalingstjenester som gjør det mulig å betale for yting av varer og tjenester,

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

- og
- b) en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til betalaren, følger en slik pengeoverføring.
3. Dersom en medlemsstat velger å anvende unntaket fastsatt i artikkel 11 nr. 5 bokstav d) i direktiv 2005/60/EF, får denne forordning ikke anvendelse på pengeoverføringer som anvender elektroniske penger som omfattes av nevnte unntak, med mindre det overførte beløpet overstiger 1 000 EUR.
 4. Med forbehold for nr. 3 får denne forordning ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av en mobiltelefon eller en annen digital eller informasjonsteknologisk innretning (IT-innretning), dersom slike overføringer er forhåndsbetalt og ikke overstiger 150 EUR.
 5. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer som utføres ved hjelp av en mobiltelefon eller en annen digital innretning eller IT-innretning, dersom slike overføringer er forhåndsbetalt og oppfyller alle følgende vilkår:
 - a) betalingsmottakeren har en avtale med yteren av betalingstjenester som gjør det mulig å betale for yting av varer og tjenester,
 - b) en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til betalaren, følger pengeoverføringen,
 og
 - c) yteren av betalingstjenester omfattes av pliktene i direktiv 2005/60/EF.
 6. Medlemsstatene kan beslutte ikke å anvende denne forordning for pengeoverføringer innen medlemsstaten til en mottakerkonto som muliggjør betaling for yting av varer eller tjenester, dersom
 - a) betalingsmottakerens yter av betalingstjenester omfattes av pliktene i direktiv 2005/60/EF,
 - b) betalingsmottakerens yter av betalingstjenester ved hjelp av et entydig referansenummer via betalingsmottakeren kan tilbakespore pengeoverføringen fra den fysiske eller juridiske personen som har en avtale med betalingsmottakeren om yting av varer eller tjenester,
 og
 - c) det overførte beløp ikke overstiger 1 000 EUR.
 Medlemsstater som benytter seg av dette unntaket, skal underrette Kommisjonen om det.

7. Denne forordning får ikke anvendelse på pengeoverføringer
 - a) der betalaren hever kontanter fra sin egen konto,
 - b) der det foreligger en debetoverføringstillatelse mellom to parter som muliggjør betalinger mellom dem via konti, forutsatt at en unik identifikasjon følger pengeoverføringen og gjør det mulig å tilbakespore den fysiske eller juridiske personen,
 - c) der det anvendes trunkerte sjekker,
 - d) til offentlige myndigheter til betaling av skatter, bøter eller andre avgifter innen en medlemsstat,
 - e) der både betaler og betalingsmottaker er ytere av betalingstjenester som opptrer på egne vegne.

Kapittel II

Plikter for betalarens yter av betalings-tjenester

Artikkel 4

Fullstendige opplysninger om betalaren

1. Fullstendige opplysninger om betalaren omfatter navn, adresse og kontonummer.
2. Adressen kan erstattes med betalarens fødselsdato og -sted eller vedkommendes kundeidentifikasjonsnummer eller nasjonale identifikasjonsnummer.
3. Dersom betalaren ikke har et kontonummer, skal betalarens yter av betalingstjenester erstatte det med en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til betalaren.

Artikkel 5

Opplysninger som skal følge pengeoverføringer, samt oppbevaring av opplysninger

1. Ytere av betalingstjenester skal sikre at pengeoverføringer følges av fullstendige opplysninger om betalaren.
2. Betalarens yter av betalingstjenester skal før pengeoverføringen kontrollere at opplysningene om betalaren er fullstendige, på grunnlag av dokumenter, data eller opplysninger innhentet fra en pålitelig og uavhengig kilde.
3. Ved pengeoverføring fra en konto kan kontrollen anses utført dersom
 - a) en betalarens identitet er bekreftet i forbindelse med åpning av kontoen og opplysningene innhentet ved denne bekreftelsen er lagret i samsvar med pliktene i artikkel 8

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

nr. 2 og artikkel 30 bokstav a) i direktiv 2005/60/EF,

eller

b) betalaren omfattes av artikkel 9 nr. 6 i direktiv 2005/60/EF.

4. Ved pengeoverføringer som ikke utføres fra en konto, skal imidlertid betalernes yter av betalingstjenester, med forbehold for artikkel 7 bokstav c) i direktiv 2005/60/EF, kontrollere opplysningene om betalaren bare dersom beløpet overstiger 1 000 EUR, med mindre overføringen utføres i flere operasjoner som synes å henge sammen, og som til sammen overstiger 1 000 EUR.
5. Betalernes yter av betalingstjenester skal oppbevare de fullstendige opplysninger om betalaren som følger pengeoverføringer, i fem år.

Artikkel 6

Pengeoverføringer innen Fellesskapet

1. Dersom både betalernes og betalingsmottakerens yter av betalingstjenester er etablert i Fellesskapet, kreves det, som unntak fra artikkel 5 nr. 1, bare at pengeoverføringer følges av betalernes kontonummer eller en entydig identifikasjon som gjør det mulig å spore overføringen tilbake til betalaren.
2. Dersom betalingsmottakerens yter av betalingstjenester krever det, skal imidlertid betalernes yter av betalingstjenester innen tre virkedager stille de fullstendige opplysninger om betalaren til rådighet for betalingsmottakerens yter av betalingstjenester.

Artikkel 7

Pengeoverføringer fra Fellesskapet til utenfor Fellesskapet

1. Pengeoverføringer der betalingsmottakerens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, skal følges av fullstendige opplysninger om betalaren.
2. For samleoverføringer fra én enkelt betaler der betalingsmottakernes ytere av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, får ikke nr. 1 anvendelse på enkeltoverføringer som er samlet, forutsatt at samlingen inneholder disse opplysningene, og at enkeltoverføringene inneholder betalernes kontonummer eller en entydig identifikasjon.

Kapittel III

Plikter for betalingsmottakerens yter av betalingstjenester

Artikkel 8

Avdekking av manglende opplysninger om betalaren

Betalingsmottakerens yter av betalingstjenester skal forsikre seg om at feltene med opplysninger om betalaren i meldings- eller betalings- og oppgjørssystemet som anvendes til å gjennomføre en pengeoverføring, er utfyllt med tillatte tegn eller inndata i henhold til konvensjonene for meldings- eller betalings- og oppgjørssystemet. Denne tjenesteyteren skal ha effektive rutiner for å konstatere om følgende opplysninger om betalaren mangler:

- a) for pengeoverføringer der betalernes yter av betalingstjenester er etablert i Fellesskapet, de opplysninger som kreves i henhold til artikkel 6,
- b) for pengeoverføringer der betalernes yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, fullstendige opplysninger om betalaren som nevnt i artikkel 4, eller eventuelt opplysningene som kreves i henhold til artikkel 13, og
- c) for samleoverføringer der betalernes yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet, fullstendige opplysninger om betalaren som nevnt i artikkel 4 i samleoverføringen, men ikke i enkeltoverføringene som utgjør denne.

Artikkel 9

Pengeoverføringer med manglende eller ufullstendige opplysninger om betalaren

1. Dersom betalingsmottakerens yter av betalingstjenester ved mottak av pengeoverføringer blir oppmerksom på at opplysninger om betalaren som kreves i henhold til denne forordning, mangler eller er ufullstendige, skal vedkommende enten avvise overføringen eller be om fullstendige opplysninger om betalaren. Uansett skal betalingsmottakerens yter av betalingstjenester oppfylle alle relevante lover og forskrifter om hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, særlig forordning (EF) nr. 2580/2001 og (EF) nr 881/2002, direktiv 2005/60/EF og nasjonale gjennomføringstiltak.
2. Dersom en yter av betalingstjenester regjelmessig unnlater å oppgi de nødvendige opplysninger om betalaren, skal betalingsmottakerens yter av betalingstjenester treffe tiltak, som i første omgang kan omfatte utsending av advarsler

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysninger om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

og fastsettelse av frister, og deretter avvise pengeoverføringer fra denne yteren av betalingstjenester eller beslutte hvorvidt forretningsforbindelsene med denne yteren av betalingstjenester skal begrenses eller avsluttes.

Betalingsmottakerens yter av betalingstjenester skal rapportere dette til de myndigheter som har ansvaret for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 10

Risikobasert vurdering

Betalingsmottakerens yter av betalingstjenester skal anse manglende eller ufullstendige opplysninger om betalaren som en faktor ved vurdering av om pengeoverføringen, eller en tilknyttet overføring, er mistenkelig, og om den, i samsvar med pliktene i kapittel III i direktiv 2005/60/EF, skal rapporteres til de myndigheter som har ansvaret for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Artikkel 11

Oppbevaring av opplysninger

Betalingsmottakerens yter av betalingstjenester skal oppbevare alle opplysninger som mottas om betalaren, i fem år.

Kapittel IV

Plikter for mellomliggende ytere av betalings-tjenester

Artikkel 12

Oppbevaring av opplysninger om betalaren med overføringen

Mellomliggende ytere av betalingstjenester skal sikre at alle opplysninger som mottas om betalaren sammen med en pengeoverføring, oppbevares sammen med overføringen.

Artikkel 13

Tekniske begrensninger

1. Denne artikkel får anvendelse når betalarens yter av betalingstjenester er etablert utenfor Fellesskapet og den mellomliggende yteren av betalingstjenester er etablert i Fellesskapet.
2. Med mindre den mellomliggende yteren av betalingstjenester ved mottak av en pengeoverføring blir oppmerksom på at opplysninger om betalaren som kreves i henhold til denne forordning, mangler eller er ufullstendige, kan vedkommende anvende et betalingssystem med tekniske begrensninger som hindrer at

opplysninger om betalaren følger pengeoverføringen ved sending av pengeoverføringen til betalingsmottakerens yter av betalingstjenester.

3. Dersom den mellomliggende yteren av betalingstjenester ved mottak av en pengeoverføring blir oppmerksom på at opplysninger om betalaren som kreves i henhold til denne forordning, mangler eller er ufullstendige, skal vedkommende anvende et betalingssystem med tekniske begrensninger bare dersom vedkommende er i stand til å underrette betalingsmottakerens yter av betalingstjenester om dette, enten i et meldings- eller betalingssystem som muliggjør denne typen kommunikasjon, eller via en annen rutine, forutsatt at kommunikasjonsmåten godtas av, eller avtales mellom, de to yterne av betalingstjenester.
4. Dersom den mellomliggende yteren av betalingstjenester anvender et betalingssystem med tekniske begrensninger, skal mellomliggende yter av betalingstjenester, på anmodning fra betalingsmottakerens yter av betalingstjenester, stille til rådighet for denne yteren av betalingstjenester alle de opplysninger om betalaren som vedkommende har mottatt, uavhengig av om de er fullstendige eller ikke, innen tre virkedager fra mottak av anmodningen.
5. I tilfellene nevnt i nr. 2 og 3 skal den mellomliggende yter av betalingstjenester oppbevare alle mottatte opplysninger i fem år.

Kapittel V

Alminnelige plikter og gjennomførings-myndighet

Artikkel 14

Samarbeidsplikt

Ytere av betalingstjenester skal i samsvar med framgangsmåtene i den nasjonale lovgivning i medlemsstaten der yteren er etablert, straks gi utfyllende svar på anmodninger fra de myndigheter som har ansvaret for å bekjempe hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme i den berørte medlemsstat, med hensyn til opplysninger om betalaren som følger pengeoverføringer og tilsvarende oppbevarte opplysninger.

Med forbehold for nasjonal strafferett og beskyttelse av grunnleggende rettigheter kan disse myndighetene bruke disse opplysningene bare med sikte på å forebygge, etterforske eller avdekke hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

Artikkel 15

Sanksjoner og overvåking

1. Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de blir gjennomført. Sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. De skal få anvendelse fra 15. desember 2007.
2. Medlemsstatene skal senest 14. desember 2007 underrette Kommisjonen om reglene nevnt i nr. 1 og om hvilke myndigheter som har ansvar for å håndheve reglene, og de skal umiddelbart gi underretning om eventuelle senere endringer som gjelder dem.
3. Medlemsstatene skal kreve at vedkommende myndigheter effektivt overvåker og treffer de nødvendige tiltak for å sikre at kravene i denne forordning overholdes.

Artikkel 16

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av komiteen for forebygging av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme nedsatt ved direktiv 2005/60/EF, heretter kalt «komiteen».
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8, forutsatt at gjennomføringstiltakene som vedtas etter denne framgangsmåten, ikke endrer de grunnleggende bestemmelser i denne forordning.
Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal settes til tre måneder.

Kapittel VI

Unntak

Artikkel 17

Avtaler med territorier eller stater som ikke inngår i Fellesskapets territorium

1. Kommisjonen kan bemyndige enhver medlemsstat til å inngå avtaler, i henhold til nasjonale ordninger, med en stat eller et territorium som ikke utgjør en del av Fellesskapets territorium i henhold til traktatens artikkel 299, som inneholder unntak fra denne forordning, for å gjøre det mulig å behandle pengeoverføringer mellom denne staten eller dette territoriet og den berørte medlemsstat som pengeoverføringer innen medlemsstaten.
Slike avtaler kan tillates bare dersom

- a) berørt stat eller territorium er i monetær union med den berørte medlemsstat, utgjør en del av medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær avtale med Det europeiske fellesskap representert ved en medlemsstat,
 - b) ytere av betalingstjenester i berørt stat eller territorium deltar direkte eller indirekte i betalings- og oppgjørssystemer i medlemsstaten,
- og
- c) berørt stat eller territorium krever at ytere av betalingstjenester under dens jurisdiksjon anvender de samme regler som er fastsatt i denne forordning.
2. En medlemsstat som ønsker å inngå en avtale som nevnt i nr. 1, skal sende en søknad til Kommisjonen og oppgi alle nødvendige opplysninger.

Når Kommisjonen mottar en søknad fra en medlemsstat, skal pengeoverføringer mellom medlemsstaten og berørt stat eller territorium midlertidig behandles som overføringer innen medlemsstaten, inntil det treffes beslutning etter framgangsmåten i denne artikkel.

Dersom Kommisjonen anser at den ikke har alle nødvendige opplysninger, skal den ta kontakt med den berørte medlemsstat innen to måneder etter mottak av søknaden og oppgi hvilke tilleggsopplysninger som kreves.

Når Kommisjonen har alle de opplysninger den anser for nødvendige for å vurdere søknaden, skal den innen en måned underrette søkende medlemsstat om dette og videresende søknaden til de andre medlemsstatene.

3. Kommisjonen skal innen tre måneder etter underretningen nevnt i nr. 2 fjerde ledd treffe beslutning etter framgangsmåten i artikkel 16 nr. 2 om hvorvidt den berørte medlemsstat skal få tillatelse til å inngå avtalen nevnt i nr. 1 i denne artikkel.

En beslutning som nevnt i første ledd skal under alle omstendigheter vedtas innen atten måneder etter at Kommisjonen mottar søknaden.

Artikkel 18

Pengeoverføringer til ideelle organisasjoner i en medlemsstat

1. Medlemsstater kan frita ytere av betalingstjenester som er etablert på deres territorium, fra pliktene i artikkel 5 med hensyn til pengeoverføringer til organisasjoner som driver virksomhet for ideelle organisasjoner med veldedige,

Om samtykke til godkjenning av avgjerd i EØS-komiteen nr. 87/2007 av 6. juli 2007 om innlemming i EØS-avtala av forordning (EF) nr. 1781/2006 av 15. november 2006 om opplysningar om betalaren som skal følgje med pengeoverføringar

religiøse, kulturelle, utdanningsmessige, sosiale, vitenskapelige eller foreningsmessige formål, forutsatt at disse organisasjonene er underlagt rapporterings- og revisjonskrav eller tilsyn ved en offentlig myndighet eller ved et selvregulerende organ som er anerkjent i nasjonal lovgivning, og at pengeoverføringene er begrenset til maksimalt 150 EUR per overføring og finner sted utelukkende på medlemsstatens territorium.

2. Medlemsstater som anvender denne artikkel, skal underrette Kommisjonen om de tiltak de har vedtatt for å anvende muligheten i nr. 1, herunder en liste over organisasjoner som omfattes av unntaket, navn på fysiske personer som i siste hånd kontrollerer disse organisasjonene, og en forklaring på hvordan listen vil bli ajourført. Disse opplysningene skal også stilles til rådighet for de myndigheter som har ansvar for å bekjempe hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme.
3. Den berørte medlemsstat skal oversende en ajourført liste over organisasjoner som omfattes av vedtaket, til ytere av betalingstjenester som opererer i medlemsstaten.

Artikkel 19

Revisjonsklausul

1. Kommisjonen skal innen 28. desember 2011 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet med en fullstendig økonomisk og juridisk vurdering av anvendelsen av denne forordning, eventuelt ledsaget av forslag til endringer eller oppheving.
2. Rapporten skal særlig vurdere
 - a) anvendelsen av artikkel 3 med hensyn til videre erfaringer med mulig misbruk av elektroniske penger, som definert i artikkel 1 nr. 3 i direktiv 2000/46/EF, og andre nyt-

viklede betalingsmetoder med sikte på hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Dersom det foreligger risiko for slik misbruk, skal Kommisjonen framlegge et forslag til endring av denne forordning,

- b) anvendelsen av artikkel 13 med hensyn til tekniske begrensninger som kan hindre fullstendige opplysninger om betalaren i å overføres til betalerens yter av betalingstjenester. Dersom det skulle være mulig å overvinne slike tekniske begrensninger på grunnlag av nyutvikling innen betalingssektoren, og idet det tas hensyn til kostnadene for ytere av betalingstjenester, skal Kommisjonen framlegge et forslag til endring av denne forordning.

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 20

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, men ikke før 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 15. november 2006.

For Europaparlamentet

President

J. BORRELL FONTELLES

For Rådet

Formann

P. LEHTOMÄKI

